

saadanne Forhold tror jeg, det ærede Medlem er kommet til at udtrykke sin Glæde noget for hurtigt. Det er i hvert Fald i mine Øjne ganske urimeligt, at et Automobil, der netop har Betydning ved at kunne køre hurtigt, ikke maa køre saa hurtigt som en Droske i Kjøbenhavns Gader. Den Fart, Ministeren efter sine Overvejelser havde sat, havde man i hvert Fald Lov til at benytte. Men nu kommer imidlertid Bestemmelsen om Forbikørsel bagfra, hvorved det ikke en Gang er sikkert, at man har Lov til at køre med den Fart, som Ministeren oprindeligt havde fastsat i Lovforslaget.

Der er endnu et Ændringsforslag, som jeg kunde have Lyst til at dvæle et Øjeblik ved — det er allerede omtalt af andre ærede Medlemmer; særlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds. Det er Ændringsforslag Nr. 6, der i Stedet for Lovforslagets oprindelige Bestemmelse, at Automobiler maatte køre paa Veje, der have 12 Alens Bredde, sætter den Bestemmelse ind, at de „som Regel“ maa færdes paa alle Amtsveje. Det vil altsaa sige, at der kan være Amtsveje, der ikke maa befærdes af Automobiler. Det strider ganske mod den Begrundelse, som baade den ærede Ordfører har givet og ogsaa de andre Medlemmer i Udvalget, der have talt her i Salen, have givet af denne Sag; thi Begrundelsen var jo i det væsentlige dette: det er faktisk, at det ikke er alle vore Landeveje, der have 12 Alens Bredde; de kunne være 12 Alen nogle Steder og smallere andre Steder, det kommer i og for sig ikke an paa, om der er en Alen mere eller mindre, det er ikke det, der gør det. Begrundelsen gaar ud paa, at man i Stedet for denne Mindstebredde gav Ret til at køre paa en bestemt Slags Veje. Men saa sætter man et „som Regel“ — og saa er man lige nær. Nu kan altsaa Ministeren undtage visse Amtsveje fra at befærdes af Automobiler. Jeg ved ikke, hvorfor dette „som Regel“ er kommet ind. Det vil sige, jeg ved det nok, jeg antager det i hvert Fald — og jeg skal straks komme dertil. Men det, som vi skulde opnaa ved Lovgivningen paa dette Omraade i Stedet for de amtskommunale Vedtægter, var netop det, at de landevejsfarende bleve fri for at holde Øje med Jurisdiktionsgrænserne; naar Loven nu byder: paa de og de Veje maa man køre med den og den Fart og de og de Forsigtighedsregler — gælder dette alle. Men saa kommer dette „som Regel“, der bevirker, at Ministeren kan undtage visse

Amtsveje, og vi komme ind i det gamle Uføre, hvor enhver, der færdes paa Landevejene, skal kunne se, om han befinder sig i den ene eller anden Jurisdiktion. Det var netop det, vi nu skulde bort fra — hvilket var den Fordel, vi skulde opnaa ved at have en almindelig Rigslov paa dette Omraade. Det er saa meget mere uforstaaeligt, at man vil træffe en saadan Bestemmelse, som Bestemmelsen jo i og for sig slet ikke nytter. Nu kan Ministeren sige: I maa som Regel køre paa alle Amtsveje, men paa denne Amtsvej — f. Eks. Strandvejen — maa I ikke køre. Men det nytter jo ikke, thi Lovforslaget siger, at naar Ejeren af Automobillet bor paa en saadan Vej, maa han køre paa denne Vej, indtil han kommer til en Vej, der er fri, han maa køre til og fra sit Hjem og sit Forretningslokale. Nu vil jeg bede de Herrer om at sætte sig ind i Situationen. Jeg siger som Eksempel Strandvejen. Saa siger man som saa: det er en Amtsvej, men der maa alligevel ikke køres der, det bestemmer Ministeren i Kraft af dette „som Regel“. Ikke des mindre maa de køre paa den, som bo der. Man gaar ud fra, at Hestene ikke blive sky for et Automobil, naar det tilhører en Mand, der bor paa vedkommende Vej, men de blive sky for Automobillet, naar det tilhører en Mand, der ikke bor paa denne Vej. Jeg skal straks samle disse mærkværdige Regler om Hestenes Skyhed, som findes i Lovforslaget. For mig i alt Fald lyder dette ganske mærkeligt. Jeg troede, at det kunde være Hestene ganske ligegyldigt, hvor Ejeren boede. Jeg vidste ikke af, at Hesten overvejede dette, inden den behagede at beslutte sig til, om den vilde blive sky eller ikke sky.

Bestemmelsen i dette Ændringsforslag Nr. 6 hænger jo sammen med Udvalgets Stilling til Ændringsforslag Nr. 10. Dette vedrører Bestemmelsen om, at er der Skinnespor paa saadanne Veje, maa man ikke færdes der, og saa stiller et Mindretal, de ærede Medlemmer fra Nakskov (Reventlow) og Lyngby (Wilmann), en Ændring, der siger: Skinnespor, der ikke ligge i Niveau; thi naar et Skinnespor ligger i Niveau, kan det for den almindelige Færdsels Skyld være ganske ligegyldigt, om det er der eller ikke. Den højtærede Minister kan ganske vist sige, at der kan være en elektrisk Vogn paa Skinnesporet, men der kan være en Flytteomnibus paa et Sted, hvor der ikke er Skinnespor, det kan man ikke væge sig imod. Men Sagen er, at der er kommen en Skyhed frem netop